

Εγκώμια και λιτανεία του Επιταφίου της Παναγίας στη Νάουσα (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη 13 Αυγούστου το απόγευμα στον κατάμεστο Ιερό Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου Ναούσης, ξεκίνησαν όπως κάθε χρόνο στην Ημαθία οι λατρευτικές εκδηλώσεις για την εορτή της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Αρχικά τελέστηκε ο Εσπερινός και στη συνέχεια η Μεγάλη Παράκληση και η ακολουθία των Εγκωμίων του Επιταφίου προς την Υπεραγία Θεοτόκο χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος, ο οποίος κήρυξε και το θείο λόγο. Ακολούθησε Ιερά Λιτανεία του Επιταφίου της Παναγίας περίξ του Ιερού Ναού.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σούς γάρ δούλους σώζεις ἀεί ἐκ παντοίων δεινῶν».

Ψάλαμε ἀπόψε, ἀδελφοί μου, γιά τελευταία φορά πρὶν ἀπὸ τὴ μεγάλη ἑορτὴ τῆς ἐνδόξου Κοιμήσεως τῆς Παναγίας μας τὸν Παρακλητικὸ τῆς Κανόνα. Καί τῆς ὑποσχεθήκαμε ὅτι δέν θά ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ κοντά της, γιατί αὐτὴ σώζει ὅσους τὴν λατρεύουν καί τὴν ἀγαποῦν ἀπὸ ὅλες τίς συμφορές.

Καί δέν εἶναι λίγες οἱ συμφορές πού μᾶς ἐπικρέμανται στὴ ζωὴ μας, δέν εἶναι λίγοι οἱ κίνδυνοι πού ἐλλοχεύουν, δέν εἶναι λίγες οἱ στιγμές πού φέρνουμε τό ἱερὸ ὄνομά της στὰ χεῖλιά μας καί ζητοῦμε τὴ βοήθειά της.

Καί ἂν γυρίσουμε λίγο πίσω τὸν χρόνο, καί ἂν θυμηθοῦμε τό παρελθόν καί τὴν ἱστορία μας, θά βροῦμε ἀναρίθμητες περιπτώσεις κατὰ τίς ὁποῖες ζητήσαμε τὴ βοήθειά της, καί ἡ Παναγία μας ἐπενέβη γιὰ τὴ σωτηρία μας καί τὴ σωτηρία τοῦ Γένους μας.

Καί ἂν διαβάσουμε τοὺς βίους τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, θά βροῦμε ἀναρίθμητα παραδείγματα ἁγίων, ὁσίων, εὐλαβῶν ἀσκητῶν καί γερόντων, πού αἰσθάνθηκαν δίπλα τους τό προστατευτικὸ χέρι τῆς Παναγίας μας νά τοὺς λυτρώνει ἀπὸ δυσκολίες, νά τοὺς ἀπαλλάσσει ἀπὸ ἀσθένειες, νά τοὺς ἀνακουφίζει ἀπὸ τοὺς πόνους, νά τοὺς προστατεῦει ἀπὸ τὰ πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ.

Ἀναρίθμητα εἶναι καί τὰ παραδείγματα ἐκείνων πού εἶδαν τὴν ἱερὴ μορφή της καί ἄκουσαν τὴ φωνή της νά τοὺς ὑπόσχεται πὼς αὐτὴ θά εἶναι ἡ διαρκὴς καί μόνιμη προστάτις τους, ἡ ἀσφαλὴς καί βεβαία ἐλπίς τῆς ζωῆς τους, ἐκείνη πού θά τοὺς ὀδηγήσει στὴ σωτηρία τους.

Καί αὐτὴ ἡ τελευταία ὑπόσχεση τῆς Παναγίας εἶναι ἡ αἰτία τοῦ ἀκαταλύτου συνδέσμου μας μέ τὴν Παναγία μας. Γιατί ἡ Παναγία μας δέν φροντίζει καί δέν μεριμνᾷ μόνο γιὰ τὴν ἀπαλλαγὴ μας ἀπὸ τὰ προβλήματα καί τίς δυσκολίες τῆς παρούσης ζωῆς, ἀλλὰ εἶναι αὐτὴ πού δανερίζοντας τὴν ἀνθρώπινη σάρκα στὸν Υἱὸ καί Λόγο τοῦ Θεοῦ ἐξασφάλισε καί τὴ δική μας γέννηση στὴν ἀληθινὴ καί ἀτελεύτητη ζωὴ, τὴν ὁποία χαρίζει σέ ὅσους τὸν πιστεύουν ὁ Χριστός.

Καί δέν μᾶς τήν ἐξασφάλισε μόνο ἐφάπαξ, ἀλλά ἀγρυπνᾷ γι' αὐτήν, ἀγρυπνᾷ πάντοτε προκειμένου νά εἶναι βέβαιη ὅτι ἡ πορεία τῆς ζωῆς μας θά εἶναι τέτοια πού θά μᾶς ὁδηγήσει στή βίωση τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς καί δι' αὐτῆς στήν αἰώνια ζωή.

Γιατί, ἐάν ὁ Χριστός εἶναι ὁ σωτήρας τοῦ κόσμου καί τῶν ἀνθρώπων, ἡ Παναγία μας εἶναι ἡ ἐγγύηση αὐτῆς τῆς σωτηρίας γιά τόν καθένα μας. Εἶναι αὕτη πού ὑπόσχεται στόν καθένα μας ὅτι θά συνηγορήσει ὑπέρ ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ Υἱοῦ της, ἐφόσον ἐμεῖς κατά τή διάρκεια τῆς ἐπίγειας ζωῆς μας ἀποδειχθοῦμε γνήσια τέκνα της, ἐφόσον ἐμεῖς μέ τίς πράξεις καί τή συμπεριφορά μας, μέ τίς σκέψεις καί τίς ἐπιθυμίες μας, δέν θελήσουμε νά ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό αὐτήν.

Ποιός ὅμως ἀπό ἐμᾶς θά ἤθελε εἰλικρινά νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό μιά τόσο φιλόστοργη μητέρα πού δέν ὑπόσχεται στά παιδιά της πρόσκαιρα ἀγαθά ἀλλά αἰώνια; Κανείς ἀσφαλῶς. Γι' αὐτό καί ἀπόψε ψάλλοντας μέ κατάνυξη τόν Παρακλητικό της Κανόνα τῆς δώσαμε καί τή διαβεβαίωση, ὅτι «οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σούς γάρ δούλους σώζεις αἰεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν».

Καί καθὼς ἀπόψε κλείνει ὁ κύκλος τοῦ Δεκαπενταυγούστου καί μέ τά ἐγκώμια πού θά ψάλουμε σέ λίγο στήν Παναγία μας, γιά νά τιμήσουμε τήν Κοίμησή της καί νά τήν δοῦμε νά μεθίσταται στούς οὐρανούς, ἡ ὑπόσχесή μας αὕτη ἔχει ἰδιαίτερη σημασία.

Τό «οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ» εἶναι, ἀδελφοί μου, ἡ δική μας ἀνταπόκριση στήν πραγματικότητα πού μᾶς χαρίζει ἡ Παναγία, ἡ ὁποία καί μετὰ τήν Κοίμησή της δέν ἐγκαταλείπει τόν κόσμο, δέν ἐγκαταλείπει τά εὐσεβῆ τέκνα της, ἀλλά εἶναι πάντοτε παροῦσα καί ἐτοίμη βοηθός καί ἀντιλήπτωρ τῆς ζωῆς τους.

Ἄν, λοιπόν, ἡ Παναγία μας δέν μᾶς ἐγκαταλείπει ποτέ, πῶς εἶναι δυνατόν νά τήν ἐγκαταλείψουμε ἐμεῖς;

Γι' αὐτό ἅς τῆς δώσουμε γιά ἄλλη μία φορά τή διαβεβαίωση ὅτι «οὐκ ἀποστῶμεν» ἀπ' αὐτῆς καί ἅς τήν ἐπαναλαμβάνουμε καθημερινά στή ζωή μας ὅχι μόνο μέ τά λόγια ἀλλά καί μέ τά ἔργα μας καί ἅς τήν παρακαλοῦμε πάντοτε νά εἴμαστε καί ἐμεῖς ἀνάμεσα σέ αὐτούς πού θά σώζει πάντοτε «ἐκ παντοίων δεινῶν», ψυχικῶν καί σωματικῶν.

